

گفتگوهای زندان فرامی خواند!

سمینار سراسری درباره کشتار سراسری زندانیان سیاسی در ایران

هنوز لبخندهای شان را به یاد داریم، هنوز صدای شان در اعماق وجودمان پژواک می یابد، هنوز دهان گل افشان شان را که ترانه فردا را می خواند و وداع شان را در لحظات آخر...

جان فشاندند و جان باختند تا ریشه های آزادی و انسانیت را در وجودمان زنده نگهدارند. امید لحظات واپسین زندگی بسیاری از آنان این بود که "اگر ما زنده نخواهیم ماند، یارانمان زنده و پیروز باشند". با این امید رفتند که جان فشانی شان گواهی بر حقانیت ارزش های بنیانی ای باشد که آنان به دفاع از آن برخاسته بودند.

از زندانیان سیاسی و مبارزین راه آزادی و عدالت در ایران سخن می گوئیم. آنان که در طول تاریخ سیاسی معاصر ایران توسط شاهان و حکومت اسلامی به قتلگاه فرستاده شده اند و هنوز از این قتلگاه ترانه های سرخ و توفانی می خوانند...

...

در این سکوت سترون!

براین کرانه ی خوف!

در این فلات گل خون و ساقه ی زنجیر

نه!

ای صدای توانای من

نمی مانم

و با تمام توان به خون نشسته ی تو

چنان که "فرخی" و "عشقی"

بین!

هنوز از این قتلگاه

می خوانم... (سعید سلطانیپور)

علاقه ای عمیق و انسانی به جانفشنان و جانباختگان کشتار سراسری ۱۳۶۷ در بازماندگان این جنایت مهیب وجود دارد که با مرور زمان، از دل ما پاک نمی شود. مهر و علاقه ای که به روزگاران زندگی و مبارزه مشترک در بندهای زندان بازمی گردد ولی با گذشت روزگاران از آن کاسته نمی شود. از همین رو در تدارک بزرگداشتی وسیع تر از یارانمان در تابستان سال آتی هستیم.

گفتگوهای زندان در نظر دارد در مرداد ۱۳۸۴ (جولای ۲۰۰۵) پیش از آغاز مراسم سالگرد کشتار سراسری زندانیان سیاسی در شهرها و کشورهای مختلف، سمیناری سراسری در این باره برگزار کند. از همین رو، از هم اکنون برای تدارک و سازماندهی بهتر این سمینار سه روزه، از همه علاقمندان به همکاری در برگزاری سمینار دعوت به همکاری می کند.

این همکاری ها می تواند در زمینه ارائه مقالات، اسناد و یا آثار هنری و همچنین در زمینه های تدارکاتی، مالی و یا فنی باشد. سازماندهی سمینار توسط کمیته برگزارکننده دنبال خواهد شد و طی اطلاعیه های بعدی جزئیات دقیق تر و مراحل پیشرفت کار به اطلاع عموم خواهد رسید.

آدرس های تماس: tondardialog@web.de

گفتگوهای زندان

۲۹ نوامبر ۲۰۰۵